

Hemma med Ensamma mamman

WEBB-TV på dt.se/noje
Vi hängde med Ulrika Carlsson under morgonbestyren. Se inslaget på vår hemsida.

Elg gör filmen hon själv vill se

LONDON/BORLÄNGE

Dokumentären *Suburban madness* har just haft premiär och snart visas Eva-Marie Elgs senaste film *Att äta och drömma om mat* på Uppsala kortfilmfestival.

DT Nöje har pratat nackspärr, super-8 och animationsteknik med den Londonbaserade Borlängetjejen.

Eva-Marie Elg har fullt upp. Just nu delar hon sin tid mellan två olika redigeringsrum. I det ena färdigställer hon *Att sova och drömma om mat*, i det andra redigerar hon sin senaste kortfilm *The Theory*.

– Den handlar om en man på 70-talet som ser tillbaka på sitt liv. Den var jättekul att spela in, med all rekvisita och kostym, så jag ser verkligen fram emot att gå igenom materialet. Jag siktar på att få klart den filmen i slutet av november, säger hon.

Uppslaget till filmen fick hon på ett nattåg i Finland och det är just när hon är på resa, och då helst med buss, som idéerna oftast dyker upp.

– Jag hade inte råd med sovkupe så jag höll mig vaken av att tänka och stirra ut i mörkret. Det var ett otroligt fint gammalt tåg, med träinredning och gröna gardiner. Jag föredrar oftast opraktiska, men vackra saker och det speglas även i att jag alltid föredrar att filma på riktig film, helst 16 millimeter och Super-8. Väldigt opraktiskt och dyrt, men det finns inget mer romantiskt än att fånga ett vackert ögonblick på film.

Att sova och drömma om mat, är baserad på en tecknad serie av Kolbeinn Karlsson, som Eva-Marie lärde känna när hon som tonåring flyttade från Borlänge till Uppsala för att gå på gymnasiet.

– Så fort jag fick se hans arbete så var jag såld och fick idén att försöka göra hans serie rörlig med ljud och musik.

Vad var det som du gillade?

– Den är så originell! Jag hade aldrig tidigare sett något liknande. Det finns ingen eller ingenting man kan jämföra Kolbeinns serier med för att beskriva hans stil och berättarteknik. På samma sätt som jag älskar riktig film och all dess oskärpa och kornighet, så älskar jag även Kolbeinns handmålade teckningar med kaffebläckor.

En av Eva-Maries vänner i London är seriefanatiker och han har lärt henne se det filmiska i serietecknarnas berättartekniker.

– Så med hans ord i ryggmärken och med en romantisk bild av de animerade Bamse tv-filmerna från 1972 så ville jag anamma en känsla av de gamla animations-teknikerna.

Vad är skillnaden att arbeta med tecknade bilder?

– Ensamheten till exempel och det pillriga arbetet. Nackspärren var nog det värsta. Om man ska likna arbetet vid något så är det som att redigera arkivmaterial, eftersom man har allt material tillhanda och måste bara manipulera det att berätta en historia. I det här fallet var materialet redan skrivet, men det var otroligt spännande att se serien komma till liv och speciellt när vi lade på ljud och musik. Då

Från premiären av *Suburban Madness* på Rio. Eva-Marie Elg med teamet. Från vänster: Arne Zacher, Philipp Figueroa, Carlos Fialho och David Ziggy Greene.

FOTO: PRIVAT

» Långfilm är mitt slutgiltiga mål, men kortfilm-formatet är väldigt charmigt.

EVA-MARIE ELG

var det ingen serie längre, det var en film, ett helt nytt medium.

Sedan 2006 driver Eva-Marie Elg produktionsbolaget Happy endings productions. Förutom en rad egna filmer har hon även producerat den 15 minuter långa dokumentären *Suburban madness*. Filmen är inspelad i en förort till Rio de Janeiro i Brasilien och premiärvisa-

des i London i slutet av september i år.

– När karnevaltiden nalkas i februari öppnas portarna till mentalsjukhuset för en dag och patienter, doktorer och personal bildar tillsammans ett färgstarkt karnevalståg som tar sig fram genom förorten. Dokumentären beskriver vad detta har inneburit för sjukhuset och dess patienter samt hur lokalbefolkningen har reagerat på detta.

Eva-Marie Elg träffade regissören Philipp Figueroa när hon jobbade på en biograf i Notting hill.

– Han hade läst om institutionen i en tysk dagstidning flera år tidigare och velat dokumentera detta ämne sedan dess. Vår vän och före detta kollega på biografen,

Carlos Fialho, är från Portugal, så vi fick med honom på projektet. Vi var alla precis lika inspirerade av ämnet och fast beslutna att producera historien.

Hur gick det på premiären?

– Jag var otroligt stolt när jag såg slutresultatet på premi-

ären. Mentalsjukas rehabilitering är ett så tabubelagt och kontroversiellt ämne som inte lämnar många oberörda, medan karneval gör folk så glada. Så det är en underbar mix av ett seriöst socialt ämne och ett färgstarkt lyckorus!

Jessica Dalman

FAKTA

Eva-Marie Elg

- **Ålder:** 27 år.
- **Bor:** I Dalston, östra London.
- **Gör:** Film.
- **Familj:** Mamma Ruby, pappa Jan-Erik, syster Kristina, bror Johan, sväger

- Robert och svägerskan Yuko.
- **Främsta drivkraft:** Mammans ord: "Skjut inte upp till morgondagen, det du kan göra i dag".
- **Hämtar inspiration ifrån:** Haruki Murakami.
- **Vision:** "Jag vill alltid göra den film som jag själv skulle vilja se."